Judikatūras krājums

ĢENERĀLADVOKĀTA MELHIORA VATELĒ [*MELCHIOR WATHELET*]
SECINĀJUMI,
sniegti 2017. gada 30. maijā[1]

Lieta C-649/15 P

TV2/Danmark A/S
pret

Eiropas Komisiju

Apelācija – Valsts atbalsts – LESD 107. panta 1. punkts – Sabiedriskās apraides pakalpojums – Pasākumi, ko Dānijas iestādes veikušas Dānijas raidorganizācijas *TV2/Danmark* labā – Jēdziens "atbalsts, ko piešķir dalībvalstis vai ko piešķir no valsts līdzekļiem" – Spriedums *Altmark*

1. Ar savu apelācijas sūdzību *TV2/Danmark A/S* (turpmāk tekstā – "*TV2 A/S*") lūdz daļēji atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas spriedumu *TV2/Danmark*/Komisija[2], ar kuru tā, pirmkārt, atcēla Komisijas Lēmumu 2011/839/ES[3], jo Eiropas Komisija uzskatīja, ka 1995. un 1996. gada ieņēmumi no reklāmas, kas ar *Fonds TV2* starpniecību izmaksāti *TV2/Danmark*, ir valsts atbalsts, un, otrkārt, pārējā daļā tās prasību noraidīja (*TV2 A/S* ir Dānijas akciju raidsabiedrība, kas tika izveidota, lai no 2003. gada 1. janvāra grāmatvedības un nodokļu jautājumos aizstātu valsts neatkarīgo uzņēmumu *TV2/Danmark*, turpmāk tekstā – "*TV2*"). Šī lieta ir saistīta ar lietām C-656/15 P un C-657/15 P, kuras arī attiecas uz apelācijas sūdzībām par pārsūdzēto spriedumu un kurās es šodien arī sniegšu secinājumus. Tā ir saistīta arī ar lietu, kurā ir taisīts nesenais 2017. gada 8. marta spriedums *Viasat Broadcasting UK* /Komisija (C-660/15 P, EU:C:2017:178).

I. Tiesvedības rašanās fakti

2. Tā kā šīs lietas rašanās fakti ir identiski tiem, kādi ir lietā C-656/15 P, es atsaucos uz savu šajā pašā dienā minētajā lietā sniegto secinājumu 2.–15. punktu.

II. Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

3. To pašu iemeslu dēļ es atsaucos uz savu secinājumu lietā C-656/15 P 16.–19. punktu.

1 Oriģinālvaloda – franču.

2 Spriedums, 2015. gada 24. septembris (T-674/11, turpmāk tekstā – "pārsūdzētais spriedums", EU:T:2015:684).

3 2011. gada 20. aprīļa Lēmums par Dānijas īstenotajiem pasākumiem (C 2/03) attiecībā uz *TV2/Danmark* (OV 2011, L 340, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "apstrīdētais lēmums").

III. Par apelācijas sūdzību

4. Savas apelācijas sūdzības pamatojumam *TV2 A/S* izvirza divus pamatus, kas attiecas, pirmkārt, uz ceturtā nosacījuma, kuru Tiesa izvirzīja savā 2003. gada 24. jūlija spriedumā *Altmark Trans* un *Regierungspräsidium Magdeburg* (C-280/00, turpmāk tekstā – "spriedums *Altmark*", EU:C:2003:415, un, runājot par šiem nosacījumiem, "*Altmark* nosacījumi"), interpretāciju un piemērošanu un, otrkārt, uz to līdzekļu kvalifikāciju, kas gūti no licenču maksas, kuru *TV2* pārskaitīja savām reģionālajām stacijām.

5. Saskaņā ar sava Reglamenta 76. panta 2. punktu Tiesa atzina, ka rakstveida procesa beigās tās rīcībā bija pietiekama informācija un ka tādējādi tiesas sēde mutvārdu paskaidrojumu uzklausīšanai nebija vajadzīga.

A. Par pirmo pamatu (ceturtais *Altmark* nosacījums)

1. Lietas dalībnieču argumentu kopsavilkums

6. *TV2 A/S* apgalvo, ka, noraidīdama tās prasībā izvirzīto prasījumu galveno daļu, pamatojoties uz kļūdainu ceturtā *Altmark* nosacījuma interpretāciju un piemērošanu, Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā.

7. *TV2 A/S* arī uzskata, ka, ņemot vērā *TV2* sabiedriskā pakalpojuma uzdevuma īpašo raksturu un *Altmark* nosacījumu piemērošanu ar atpakaļejošu spēku, Vispārējai tiesai esot bijis nevis jāveic tīri gramatiska ceturtā *Altmark* nosacījuma interpretācija un piemērošana, bet tikai jāpārbauda, vai šajā gadījumā ir sasniegts tā mērķis.

8. *TV2 A/S* uzskata, ka Vispārējās tiesas veiktā piemērošana ir neiespējama, jo *TV2* darbības jomai nepiemīt konkurences un komerciāla dimensija un tādējādi nepastāv "atskaites uzņēmums", ar kuru varētu tikt veikts minētajā nosacījumā prasītais salīdzinājums.

9. Līdz ar to *TV2 A/S* uzskata, ka Vispārējai tiesai ceturtais *Altmark* nosacījums bija jāpiemēro, ņemot vērā tā mērķi [4], un jākonstatē, ka, ņemot vērā *Rigsrevisionen* (Revīzijas palāta, Dānija) veikto *TV2* grāmatvedības uzskaites kontroli, šis mērķis bija sasniegts un tādējādi šis nosacījums bija izpildīts.

10. *TV2 A/S* piebilst, ka tās tēzi apstiprina tas, ka šajā gadījumā *Altmark* nosacījumi tika piemēroti ar atpakaļejošu spēku, kā arī tiesiskās noteiktības apdraudējums, kas no tā izriet.

11. Dānijas Karaliste piekrīt argumentiem, ko *TV2 A/S* ir paudusi savas apelācijas sūdzības pamatojumam.

12. Komisija un *Viasat Broadcasting UK Ltd* (turpmāk tekstā – "*Viasat*") apstrīd šī *TV2 A/S* pamata pieņemamību un uzskata, ka tas katrā ziņā ir nepamatots.

13. Savā replikas rakstā *TV2 A/S* apstrīd Komisijas un *Viasat* argumentāciju, apšaubot šī pamata pieņemamību un būtībā norādot, ka to argumenti ir saistīti ar tiesību jautājumiem.

14. Savā atbildes rakstā uz repliku Dānijas Karaliste apgalvo, ka jautājums par veidu, kā ir jāsaprot un jāpiemēro ceturtais *Altmark* nosacījums, ir tiesību jautājums un Vispārējās tiesas vērtējums attiecībā uz šo jautājumu ir juridisks vērtējums, ko Tiesa var pārbaudīt apelācijas tiesvedībā.

4 Lai būtu izpildīts ceturtais *Altmark* nosacījums, *TV2 A/S* būtībā pietiek, ka kompensācija par sabiedriskā pakalpojuma sniegšanu tiek izmantota efektīvi, lai sabiedriskā pakalpojuma uzdevums būtu izpildīts cik vien iespējams labi par viszemākajām iespējamām izmaksām.

2. Vērtējums

a) Par pieņemamību

15. Piekrītu Komisijai un *Viasat*, ka *TV2 A/S* pausto argumentu mērķis ir likt Tiesai veikt jaunu Vispārējās tiesas konstatēto faktu vērtējumu. *TV2 A/S* neizvirza nevienu autonomu argumentu, kas attiektos uz Vispārējās tiesas pieļautām kļūdām tiesību piemērošanā. Lai gan pastāv daži argumenti saistībā ar tiesību jautājumiem, pēdējie minētie nav nošķirami no iebilduma, ko *TV2 A/S* pamato ar kļūdaini veiktu Dānijas tiesību interpretāciju Vispārējā tiesā, kas tādējādi ir faktisks jautājums [5].

16. Turklāt *TV2 A/S* neatsaucas uz acīmredzamu faktu sagrozīšanu Vispārējā tiesā. Starp citu, šajā gadījumā *TV2 A/S* vēl būtu jāpierāda, ka, lai gan Vispārējā tiesa nesagrozīja faktus (*quod non*), strīda iznākums būtu bijis citāds, ko *TV2 A/S* arī nav pierādījusi.

17. Papildus, kā to norāda *Viasat*, apelācijas sūdzībā ir ietverta tikai ļoti vispārēja pārsūdzētā sprieduma kritika. Tāpat arī *TV2 A/S* iesniegtajā apelācijas sūdzībā nav jaunu argumentu, bet tajā drīzāk ir galvenokārt izdarītas atsauces uz argumentiem, kas jau tika iesniegti Vispārējā tiesā un ko pēdējā minētā pirms to noraidīšanas rūpīgi pārbaudīja.

18. Vēl dažus punktus es apskatīšu precīzāk.

1) Par ceturtā "Altmark" nosacījuma piemērošanu, ņemot vērā tā mērķi

19. Vispārējā tiesa pārsūdzētajā spriedumā (70. punkts) norādīja, ka "nevar atzīt, ka apraides nozare nebūtu apveltīta ar konkurences un komercijas dimensiju", ko *TV2 A/S* apstrīd, lai varētu apgalvot, ka neesot iespējams atrast atsauces uzņēmumu, kura izmaksas, kas izriet no sabiedriskā pakalpojuma, kuru tas sniedza, varētu tikt salīdzinātas ar tās izmaksām, kas liktu nepiemērot ceturto *Altmark* nosacījumu saskaņā ar tā formulējumu.

20. Vispirms man ir jānorāda, ka tas, vai pastāv vidējs, labi pārvaldīts un atbilstoši aprīkots uzņēmums, ar kura izmaksām varētu tikt salīdzinātas *TV2* izmaksas, ir jautājums, kas ir saistīts ar lietas faktiem un ko Tiesa tādējādi nevar pārbaudīt, jo nav ticis norādīts uz jebkādu pierādījumu sagrozīšanu un *TV2 A/S* savā argumentācijā nav norādījusi ne uz vienu kļūdu tiesību piemērošanā.

21. Jāpiebilst, ka pārsūdzētā sprieduma 51.–73. punktā Vispārējā tiesa rūpīgi pārbaudīja *TV2 A/S* argumentāciju, lai ar ļoti detalizētu pamatojumu noraidītu tēzi, ka tādā lietā kā šī ceturtā *Altmark* nosacījuma piemērošanai ir jābūt pielāgotai lietas apstākļiem, pārsūdzētā sprieduma 119. punktā skaidri norādot, ka bija iespējams atrast vidēju, labi pārvaldītu un atbilstoši aprīkotu uzņēmumu, ar kura izmaksām varētu tikt salīdzinātas *TV2* izmaksas, un noraidīja *TV2 A/S* argumentus, saskaņā ar kuriem neesot iespējams atrast šādu uzņēmumu.

22. Taču *TV2 A/S* savā apelācijas sūdzībā neapstrīd šos punktus un vēlreiz norāda uz neiespējamību veikt salīdzinājumu ar citiem komercuzņēmumiem.

5 Tas, ka *TV2 A/S* argumenti galvenokārt ir balstīti uz tās paziņojumiem un paskaidrojumiem, kas attiecas uz lietas faktiem, īpaši skaidri ir redzams apelācijas sūdzības 27.–48., 54.–62. un 85.–111. punktā. Runājot par *TV2 A/S* argumentiem, kas ir pamatoti ar Dānijas tiesībām, skat. arī šo secinājumu 68. punktu.

2) Par Revīzijas palātas kontroles nepietiekamību

23. *TV2 A/S* vēl apgalvo, ka Vispārējai tiesai esot bijis jākonstatē, ka pastāvīga kontrole, kādu Revīzijas palāta veica, lai pārbaudītu, vai no ekonomikas viedokļa *TV2* ir labi pārvaldīts uzņēmums, ir pietiekama, lai garantētu ceturtā *Altmark* nosacījuma pamatmērķa ievērošanu.

24. Vispārējā tiesa tomēr pēc šajā gadījumā sniegto pierādījumu elementu analīzes, kuri ir izklāstīti apstrīdētajā lēmumā un tika sniegti Vispārējā tiesā tiesvedības laikā, secināja, ka prasītājas izvirzītie argumenti jautājumā par *TV2 a posteriori* kontroli "katrā ziņā" "neiztur arī detalizētāku pārbaudi".

25. Tādējādi, kā to norāda Komisija, pat ja pieņem, ka ceturtais *Altmark* nosacījums saskaņā ar tā formulējumu šajā gadījumā nebija jāpiemēro, bet savukārt bija jāveic tiesību normas, kas ir pamatota ar tā mērķi, interpretācija, runa katrā ziņā ir par jautājumu, kurš saistīts ar lietas faktiem un kuru Tiesa tādējādi nevar pārbaudīt.

26. Jānorāda, ka arī šajā jautājumā *TV2 A/S* nav atsaukusies uz to, ka Vispārējā tiesa būtu sagrozījusi pierādījumus, kas ietverti lietas materiālos, ne arī precizējusi, kādus pierādījumus Vispārējā tiesa, iespējams, ir sagrozījusi, ne arī pierādījusi, ka pastāv kļūdas Vispārējās tiesas veiktajā pārbaudē, kas būtu varējušas tai likt sagrozīt lietas materiālos ietvertos pierādījumus.

3) Lai gan pastāv juridiski argumenti, tie katrā ziņā ir nelietderīgi

27. Lai pamatotu savus lūgumus atcelt apstrīdēto lēmumu, *TV2 A/S* Vispārējā tiesā vienlaikus atsaucās uz Komisijas pieļautu kļūdu tiesību piemērošanā (ciktāl tā, iespējams, ceturtā *Altmark* nosacījuma ietvaros izmantoja kļūdainu juridisku kvalifikāciju) un Komisijas kļūdām, kas pieļautas, konstatējot lietas faktus.

28. Vispārējā tiesa prasītājas norādītos pamatus noraidīja divos "posmos". Vispirms Vispārējā tiesa norādīja, ka Komisija ir piemērojusi pareizu juridisku kritēriju (proti, ceturtā *Altmark* kritērija pilnīga piemērošana). Pēc tam tā pārbaudīja, vai strīda iznākums būtu bijis citāds, ja prasītājai būtu bijusi taisnība attiecībā uz piemērojamo juridisko kritēriju (proti, ceturtā *Altmark* kritērija piemērošana, pamatojoties uz tā mērķi). Savā neatkarīgajā faktu vērtējumā Vispārējā tiesa atzina, ka strīda iznākums būtu bijis identisks pat tad, ja tā būtu piemērojusi prasītājas norādīto juridisko kritēriju [6].

29. Kā norāda Komisija, tā kā attiecībā uz prasītājas pirmajā instancē izvirzītajiem pamatiem Vispārējā tiesa izmantoja šos divus posmus, *TV2 A/S* apelācijas sūdzība varētu tikt apmierināta tikai tad, ja tā pierādītu, ka pastāv gan acīmredzama faktu sagrozīšana, gan kļūda tiesību piemērošanā saistībā ar piemērojamā juridiskā kritērija izvēli.

30. Tā kā *TV2 A/S* nav lūgusi atzīt, ka pastāv acīmredzama faktu sagrozīšana, Tiesai nav jāpārbauda, vai ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā.

31. Abi tīri faktiskie jautājumi un *TV2 A/S* paustie "juridiskie" argumenti – saskaņā ar kuriem, konkrēti, tās gadījumā atsauces uzņēmuma, kas darbojas parastos tirgus apstākļos, neesamībai un sabiedriskās apraides pakalpojuma komerciālās dimensijas neesamībai būtu jāizraisa ceturtā *Altmark* nosacījuma teleoloģiska piemērošana – visi ir balstīti uz pieņēmumu, ka Tiesa konstatēs faktus, kuri atšķiras no Vispārējās tiesas konstatētajiem faktiem, un tas nav taisnība.

6 Pārsūdzētā sprieduma 70. punkts saistībā ar jautājumu, vai televīzijas apraides nozarei piemīt konkurējoša un komerciāla dimensija, 119. punkts saistībā ar to, vai ir iespējams atrast vidēju uzņēmumu, kura izmaksas var tikt salīdzinātas ar *TV2* izmaksām, un 132.–148. punkts saistībā ar jautājumu par Revīzijas palātas veiktās *TV2 a aposteriori* kontroles pietiekamību.

32. Turklāt pārsūdzētā sprieduma 132.–148. punktā Vispārējā tiesa pārbaudīja un papildus secināja, ka tad, ja šajā gadījumā ceturtais *Altmark* nosacījums būtu bijis jāpiemēro pēc būtības vai mazāk stingri, strīda iznākums būtu bijis identisks.

33. Šajos apstākļos es uzskatu, ka *TV2 A/S* argumentāciju var vienīgi noraidīt kā nelietderīgu.

34. *TV2 A/S* argumentus pēc būtības es pārbaudīšu tikai pakārtoti.

b) Par lietas būtību

1) Par ceturtā "Altmark" nosacījuma piemērošanu, ņemot vērā tā mērķi

i) Ceturtais nosacījums ir pilnībā piemērojams

35. Runājot par ceturtā *Altmark* nosacījuma piemērošanu un interpretāciju, nedomāju, ka Vispārējai tiesai varētu pārmest, ka tā ir pārkāpusi tiesiskās noteiktības principu, atzīstot, ka šis nosacījums bija pilnībā piemērojams, un to ir piemērojusi ar atpakaļejošu spēku.

36. Pirmkārt, ir skaidrs, ka četri *Altmark* nosacījumi ir kumulatīvi un, otrkārt, ņemot vērā, ka runa ir par principiālu spriedumu – kurā Tiesa ir definējusi virkni vispārpiemērojamu nosacījumu – nav lietderīgi mainīt to noteikto nosacījumu piemērojamību, kas attiecas uz īpašu situāciju, proti, to, kādā uzņēmumiem, kuri saņem atbalstu, lai izpildītu savu sabiedriskā pakalpojuma pienākumu, "realitātē nav finansiālas priekšrocības, ciktāl minētā iejaukšanās tādējādi nerada šim uzņēmumam izdevīgāku konkurences stāvokli, salīdzinot ar uzņēmumiem, kuri ar to konkurē"[7].

37. Kā norāda Komisija, tā kā "valsts atbalsta" jēdziens ir objektīvs jēdziens, to nevar interpretēt atšķirīgi atkarībā no nozares, uz kuru attiecas konkrēta lieta. Tādējādi sapratne, kādu ir vēlams izrādīt nozarēs, kurām piemīt īpašas pazīmes, nav atbilstoša, ja ir jāvērtē valsts atbalsta esamība (kas ir objektīvs novērtējums), bet var tikt izrādīta, ja ir jāvērtē valsts atbalsta saderība ar iekšējo tirgu[8].

38. *Altmark* nosacījumu mērķis ir noteikt cenu, kas būtu bijusi prasīta vispārējā tirgū (tirgus cena) par pakalpojumu, kuru veido attiecīgais sabiedriskais pakalpojums, lai noteiktu, vai šis pakalpojums varētu tikt piedāvāts (tādos pašos apstākļos bez valsts iejaukšanās).

ii) "Altmark" nosacījumu piemērošana "ratione temporis"

39. *TV2 A/S* apšauba šo nosacījumu piemērošanu ar atpakaļejošu spēku.

40. Pietiek atgādināt par Tiesas judikatūru[9], kas ir minēta pārsūdzētā sprieduma 79. punktā, saskaņa ar kuru "prejudiciāls nolēmums nerada tiesības, bet gan ir tikai deklaratīva rakstura nolēmums, tādēļ tā iedarbība principā sākas interpretētās normas spēkā stāšanās brīdī".

41. Tajā pašā pārsūdzētā sprieduma punktā Vispārējā tiesa turklāt ir pamatoti norādījusi, ka Tiesa nebija nolēmusi ierobežot sava sprieduma *Altmark* iedarbību laikā.

42. *TV2 A/S* argumentācija, šķiet, galvenokārt ir saistīta ar attiecīgo pasākumu kvalifikācijas par "valsts atbalstu" finansiālo ietekmi uz *TV2*, piemērojot *Altmark* nosacījumus, lai gan šie pasākumi tika veikti ilgu laiku pirms minētā sprieduma pasludināšanas.

7 Sprieduma *Altmark* 87. punkts.

8 Tas izriet arī no Amsterdamas protokola teksta, kurā ir pārņemts LESD 106. panta 2. punkta formulējums.

9 Spriedums, 2011. gada 8. septembris, *Q-Beef* un *Bosschaert* (C-89/10 un C-96/10, EU:C:2011:555, 48. punkts, kā arī tajā minētā judikatūra).

43. Vispārējā tiesa ir noraidījusi arī iespēju, ka šī iespējamā finansiālā ietekme šajā gadījumā varētu ļaut *TV2 A/S* tiesiskās noteiktības principa vārdā pieprasīt šo nosacījumu nepiemērošanu [10].

iii) Par salīdzinājumu ar vidēju vai atsauces uzņēmumu

44. Kā to norāda *Viasat*, pat ja būtu jākonstatē, ka konkrēts salīdzinājums ar citu uzņēmumu šajā gadījumā nav iespējams un ka šajā ziņā ir veikti visi atbilstošie mēģinājumi – kas ir apstrīdēts pārsūdzētajā spriedumā (119. punkts) – ir jāpatur prātā, ka Dānijas Karaliste būtu varējusi izmantot publiskā iepirkuma procedūru, jo spriedums *Altmark* piedāvā divus risinājumus, lai izpildītu tajā izvirzīto ceturto nosacījumu, proti, sabiedriskā pakalpojuma sniedzēja izvēle pēc publiskā iepirkuma procedūras rīkošanas *vai* kompensācijas par sabiedrisko pakalpojumu ierobežošana līdz izmaksām, ko sedz vidējs, labi pārvaldīts uzņēmums sabiedriskā pakalpojuma izpildei.

45. No pārsūdzētā sprieduma 116. un 117. punkta izriet, ka, lai uzskatītu, ka ceturtais *Altmark* nosacījums ir izpildīts, nepietiek pierādīt, ka pats atbalsta saņēmējs ir labi pārvaldīts un atbilstoši aprīkots uzņēmums (*TV2 A/S* arguments). Tas neatbrīvo no pienākuma atrast atsauces uzņēmumu.

46. Katrā ziņā *TV2 A/S* argumentam, ka ceturto *Altmark* nosacījumu ir iespējams izpildīt, konkrēti, gadījumā, ja nevar identificēt atsauces uzņēmumu, šajā gadījumā nav nozīmes, jo pārsūdzētā sprieduma 119. punktā Vispārējā tiesa jau secināja, ka *ir* iespējams atrast atsauces uzņēmumu, kura izmaksas varētu tikt salīdzinātas ar *TV2* izmaksām.

47. Savas apelācijas sūdzības 52. un 53. punktā *TV2 A/S* atsaucas uz spriedumiem *BUPA* u.c./Komisija [11] un *CBI*/Komisija [12], lai apgalvotu, ka saskaņā ar apstākļiem varētu būt nepieciešams pielāgot ceturto *Altmark* nosacījumu – pamatojoties uz izvirzītajiem mērķiem.

48. Pietiek norādīt, ka šo tēzi pirms tās noraidīšanas Vispārējā tiesa jau rūpīgi pārbaudīja (pārsūdzētā sprieduma 57.–63. un 68.–70. punkts), un *TV2 A/S* to nav minējusi savā apelācijas sūdzībā.

49. Kā tas ir izklāstīts pārsūdzētajā spriedumā (57. un 58. punkts), lietā, kurā ir taisīts 2008. gada 12. februāra spriedums *BUPA* u.c./Komisija (T-289/03, EU:T:2008:29), apstākļi bija ļoti atšķirīgi un nekādi nav salīdzināmi ar apstākļiem šajā gadījumā. Taču *TV2 A/S* nav paudusi savu viedokli par to, ka Vispārējā tiesa noraidīja tās argumentus šajā jautājumā.

50. Runājot par spriedumu *CBI*, pietiek piebilst, ka minētajā lietā nebija runas par to, vai atļaut pielāgotu ceturtā *Altmark* nosacījuma piemērošanu. Vispārējās tiesas konstatējumi, ka runa bija par ļoti īpašu darbības nozari – slimnīcu nozari, kam ne vienmēr piemīt konkurences un komerciāla dimensija, – tādējādi neietekmēja vērtējumu par to, vai ir izpildīts ceturtais *Altmark* nosacījums [13].

51. Katrā ziņā es (tāpat kā Komisija) domāju, ka nevar noliegt, ka sabiedriskās apraides nozarei piemīt konkurences un komerciāla dimensija, ko Vispārējā tiesa turklāt ir konstatējusi savā neatkarīgajā faktu vērtējumā šajā lietā.

10 Pārsūdzētā sprieduma 81. un 82. punkts.

11 Spriedums, 2008. gada 12. februāris, *BUPA* u.c./Komisija (T-289/03, EU:T:2008:29).

12 Spriedums, 2012. gada 7. novembris, *CBI*/Komisija (T-137/10, turpmāk tekstā – "spriedums *CBI*", EU:T:2012:584).

13 Spriedums *CBI*, 35. un 36. punkts (skat. arī 289. un nākamos punktus).

2) Par argumentu, kas ir balstīts uz Revīzijas palātas veikto kontroli

52. Kā to norāda *Viasat*, *TV2 A/S* pamati un prasījumi *a priori* ir jāsaprot kā tādi, kas pieļauj, ka ceturtais *Altmark* nosacījums, to aplūkojot burtiski, šajā gadījumā *nav* izpildīts un ka līdz ar to *nav* tikušas analizētas izmaksas, kādas vidējs un labi pārvaldīts uzņēmums būtu sedzis, lai izpildītu savas sabiedriskā pakalpojuma saistības.

53. Tādējādi Revīzijas palātas veiktās kontroles vērtējumam principā ir nozīme tikai tad, ja Tiesa konstatētu (kas, manuprāt, būtu nepareizi), ka *TV2 gad*ījumā ceturtais *Altmark* nosacījums bija jāpiemēro pielāgoti tādā veidā, kā iesaka *TV2 A/S*.

54. Domāju, ka Vispārējā tiesa ceturto *Altmark* nosacījumu šajā gadījumā piemēroja pareizi, pieprasot *TV2* izmaksas salīdzināt ar tām, kādas būtu sedzis labi pārvaldīts un atbilstoši aprīkots uzņēmums.

55. Maz ticamā gadījumā, ja Tiesa uzskatītu, ka ceturtais *Altmark* nosacījums atbilstoši tā formulējumam šajā gadījumā nav jāpiemēro, bet ir jāpiemēro tiesību norma, pamatojoties uz tās mērķi, ir skaidrs, ka Vispārējā tiesa pēc šajā gadījumā iesniegto pierādījumu elementu analīzes, kas ir izklāstīti apstrīdētajā lēmumā un tika sniegti Vispārējā tiesā tiesvedības laikā, secināja, ka argumenti, kurus prasītāja pauda jautājumā par *TV2 a posteriori* kontroli, "katrā ziņā" "neiztur arī detalizētāku pārbaudi" [14].

56. No iepriekš minētā izriet, ka pirmais pamats ir jānoraida kā nepieņemams un katrā ziņā kā nepamatots.

B. Par otro pamatu (reģionālo staciju līdzekļi)

1. Lietas dalībnieču argumentu kopsavilkums

57. Ar otro pamatu *TV2 A/S* apgalvo, ka, tā kā Vispārējā tiesa pēc būtības pārbaudīja un noraidīja pakārtoti izvirzīto prasījumu otro daļu, lai gan *TV2 A/S* un Komisijai *nebija domstarpību* par to līdzekļu kvalifikāciju, kas gūti no licenču maksas un ko *TV2* pārskaitīja savām reģionālajām stacijām, Vispārējā tiesa ir lēmusi *ultra petita*, pārsniegusi tiesiskuma pārbaudes robežas un pārkāpusi sacīkstes principu.

58. Turklāt *TV2 A/S* norāda, ka Vispārējās tiesas vērtējums pēc būtības ir pamatots ar Dānijas tiesību acīmredzami kļūdainu interpretāciju.

59. Konkrēti, *TV2 A/S* apgalvo, ka no šīm tiesībām nekādā ziņā neizriet, ka *TV2* bija jāmaksā atlīdzība savām reģionālajām stacijām par *TV2* pārraidīto reģionālo programmu nodrošināšanu vai ka no licenču maksas gūto līdzekļu pārskaitīšana šīm stacijām bija pienākums izmaksāt atlīdzību, ko pati *TV2* uzņēmās attiecībā pret minētajām stacijām kā atlīdzību par šo programmu nodrošināšanu.

60. Dānijas Karaliste piekrīt argumentiem, ko *TV2 A/S* ir paudusi savas apelācijas sūdzības pamatojumam.

61. Komisija un *Viasat* apstrīd šī *TV2 A/S* pamata pieņemamību un uzskata, ka tas katrā ziņā ir nepamatots.

14 Pārsūdzētā sprieduma 132. punkts. Vispārējās tiesas veiktā to *TV2 A/S* argumentu pārbaude, ar kuriem ir apgalvots, ka ceturtais *Altmark* nosacījums bija izpildīts "pēc būtības", ir ietverta pārsūdzētā sprieduma 133.–148. punktā.

62. Konkrēti, Komisija precizē, ka, pat ja Tiesa to nenoraidītu kā nepieņemamu, tai tomēr būtu jāatzīst, ka, ciktāl *TV2 A/S* tiesvedības laikā Vispārējā tiesā bija vienisprātis ar Komisiju, ka iebildums, kura mērķis bija panākt apstrīdētā lēmuma atcelšanu tāpēc, ka par "valsts atbalstu" tajā bija kvalificēti no licenču maksas gūtie līdzekļi, ko *TV2* nodeva savām reģionālajam stacijām, bija jānoraida kā tāds, kam nav priekšmeta, Vispārējai tiesai būtu bijis jākonstatē, ka šī iebilduma mērķis vairs nav panākt apstrīdētā lēmuma atcelšanu šajā jautājumā, un tas jāatzīst par nepieņemamu.

63. Šajā kontekstā Komisija piebilst, ka, lai gan ir acīmredzams, ka minētie līdzekļi ir valsts atbalsts, no apstrīdētā lēmuma neizriet, ka Komisijai bija nodoms lemt par šo jautājumu (proti, vai no licenču maksas gūtie līdzekļi, ko *TV2* pārskaitīja reģionālajām stacijām, ir valsts atbalsts vai nav).

2. Vērtējums

a) Par pieņemamību

64. *TV2 A/S* atsaucas uz Dānijas tiesību acīmredzami kļūdainu interpretāciju Vispārējā tiesā ("konstatējumi, ar kuriem ir pamatots izdarītais secinājums, nevar tikt izsecināti no lietas materiāliem un ir acīmredzamā pretrunā Dānijas tiesībām" apelācijas sūdzības 84. punktā).

65. Taču valsts tiesību interpretācija ir faktiska rakstura jautājums, ko Tiesa nevar pārbaudīt.

66. Turklāt nav notikusi acīmredzama lietas faktu sagrozīšana Vispārējā tiesā, uz ko turklāt *TV2 A/S* neatsaucas.

67. Kā to norāda Komisija, šīs lietas fakti nenoliedzami ir ļoti sarežģīti. Tā tas konkrēti ir Dānijas tiesību aktu gadījumā šajā jomā, kas neatvieglo Vispārējās tiesas uzdevumu.

68. Tas tomēr neko nemaina faktā, ka *TV2 A/S* nav ne precizējusi, kurus pierādījumus Vispārējā tiesa, iespējams, ir sagrozījusi, ne arī pierādījusi, ka Vispārējās tiesas pārbaudē pastāv kļūdas, kas būtu varējušas tai likt sagrozīt lietas materiālos ietvertos pierādījumus. Tā vietā tā šo argumentāciju izmanto kā atrunu, lai apelācijas tiesvedības stadijā veiktu jaunu detalizētāku Dānijas tiesību pārbaudi (skat. apelācijas sūdzības 85.–111. punktu) un apstrīdētu Vispārējās tiesas vērtējumu attiecībā uz pierādījumu elementiem, kurus veido atbilstošie šo tiesību noteikumi, lai gan šie elementi padziļināti jau tika analizēti pārsūdzētajā spriedumā.

69. *TV2 A/S* min spriedumus, 2007. gada 18. jūlijs, *Industrias Químicas del Vallés SA* (C-326/05 P, EU:C:2007:443, 57.–60. punkts), un 2014. gada 3. aprīlis, Francija/Komisija (C-559/12 P, EU:C:2014:217, 78.–81. punkts), lai apgalvotu, ka tās minētā acīmredzami nepareizā valsts tiesību interpretācija esot pilnībā pakļauta pārbaudei Tiesā.

70. Ar saviem argumentiem un Dānijas tiesību jaunu pārbaudi apelācijas sūdzībā *TV2 A/S* patiesībā vienkārši apstrīd – kā tas bija lietā, kurā ir taisīts 2014. gada 3. aprīļa spriedums Francija/Komisija (C-559/12 P, EU:C:2014:217) – vērtējumu, ko Vispārējā tiesa ir veikusi attiecībā uz pierādījumu elementiem, kurus veido atbilstošie Dānijas tiesību noteikumi, kas jau padziļināti tika analizēti pārsūdzētajā spriedumā (166.–173. punkts).

71. Tādējādi otrais pamats man šķiet nepieņemams.

72. Līdz ar to *TV2 A/S* argumentus pēc būtības es pārbaudīšu tikai pakārtoti.

b) Par lietas būtību

73. *TV2 A/S* apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir atkāpusies no procesuālo tiesību pamatprincipiem, pārsūdzētā sprieduma 152.–157. punktā (daļa, kurā pēc būtības ir pārbaudīta un noraidīta *TV2 A/S* Vispārējā tiesā pakārtoti izvirzītā prasījumu otrā daļa) veicot apstrīdētā lēmuma iepriekšēju interpretāciju (kā uzskata *TV2 A/S*, Vispārējai tiesai neesot bijis jākonstatē, ka *TV2* bija autonoms maksāšanas pienākums attiecībā pret tās reģionālajām stacijām).

74. Kā norāda *Viasat*, tas, ka Vispārējā tiesā Komisija un *TV2 A/S* bija vienisprātis par apstrīdētā lēmuma interpretāciju, nemaina tās brīvību interpretēt šo lēmumu lietā, kad tas ir apstrīdēts.

75. Savienības tiesai tiesību akta vērtējums ir jāveic, ņemot vērā tā pamatojumu, un Komisija nevar to grozīt tiesvedības laikā.

76. Piemēram, saskaņā ar pastāvīgo judikatūru "pienākums atsevišķā lēmumā norādīt pamatojumu ir vērsts uz to, lai Tiesa [vai Vispārējā tiesa] varētu kontrolēt lēmuma likumību un sniegt ieinteresētajai personai pietiekamu informāciju, lai tā zinātu, vai lēmums ir pamatots vai varbūt tajā, iespējams, ir pieļauta kļūda, pamatojoties uz kuru var apstrīdēt tā likumību [..]. Tādējādi pamatojums ieinteresētajai personai principā ir jāpaziņo vienlaicīgi ar tai nelabvēlīgo lēmumu. Pamatojuma trūkumu nevar novērst tādējādi, ka ieinteresētā persona lēmuma pamatojumu uzzina tiesvedībā Tiesā [vai Vispārējā tiesā]" [15].

77. Tādējādi es domāju, ka Vispārējā tiesa nav pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, interpretējot apstrīdētā lēmuma preambulas 194. apsvērumu, pat ja tiesvedības laikā *TV2 A/S* un Komisija bija vienisprātis par šī tiesību akta interpretācijas veidu, ņemot vērā, ka *TV2 A/S* nevēlējās atsaukt savu ar to saistīto lūgumu (skat. pārsūdzētā sprieduma 154. un 157. punktu).

78. Pārsūdzētā sprieduma 168. punktā [16], pamatojoties uz faktiem, kas izriet no apstrīdētā lēmuma un no lietas materiāliem – Vispārējā tiesa atzina, ka nevar uzskatīt, ka *TV2* attiecībā pret savām reģionālajam stacijām darbojās tikai kā "maksājumu aģentūra" (166. punkts), bet drīzāk bija jāuzskata, ka tai attiecībā pret minētajām stacijām bija autonoms maksāšanas pienākums (167. punkts).

79. Turklāt vērtējums, ko Vispārējā tiesa ir veikusi attiecībā uz lietas faktiem, izriet no pārsūdzētā sprieduma 169.–173. punkta, kurā tā Dānijas tiesību aktus pārbaudīja, pamatojoties uz savu secinājumu.

80. Turklāt pat Komisija (neraugoties uz tās argumentiem šo secinājumu 62. un 63. punktā) atzīst, ka vērtējums, ko Vispārējā tiesa ir izdarījusi, pamatojoties uz savu apstrīdētā lēmuma interpretāciju, ir juridiski pareizs [17].

81. Katrā ziņā tas, vai *TV2* bija autonoms maksāšanas pienākums attiecībā pret tās reģionālajām stacijām, ir jautājums, kas ir saistīts ar lietas faktiem un ko Tiesa tādējādi nevar pārbaudīt.

82. No tā izriet, ka otrais pamats ir jānoraida kā nepieņemams un katrā ziņā kā nepamatots. Tādējādi apelācijas sūdzība ir jānoraida kopumā.

15 Spriedums, 2005. gada 28. jūnijs, *Dansk Rørindustri* u.c./Komisija (C-189/02 P, C-202/02 P, no C-205/02 P līdz C-208/02 P un C-213/02 P, EU:C:2005:408, 462. un 463. punkts).

16 "Tomēr nekas no prasītājas argumentiem neļauj secināt, ka šajā gadījumā būtu jāpieturas pie iepriekš 166. punktā izteiktās hipotēzes. Pretēji tam, fakti, kas izriet no apstrīdētā lēmuma un no lietas materiāliem, ko prasītāja nav apstrīdējusi, ļauj secināt, ka drīzāk iepriekš 167. punktā izteiktā hipotēze atbilst reāliem faktiskajiem apstākļiem."

17 Ciktāl *TV2* saņemtie līdzekļi tika aprēķināti, lai tai piešķirtu kompensāciju par sabiedriskā pakalpojuma pārvaldīšanu, par ko tā bija atbildīga, *TV2* bija tāda atbalsta saņēmēja, kura esamība bija pierādīta (jo četri *Altmark* nosacījumi nebija izpildīti).

C. Par pamatojuma aizstāšanu

83. Komisija apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, atzīstot, ka otrais *Altmark* nosacījums šajā gadījumā ir izpildīts, un aicina Tiesu šajā ziņā norādīto pamatojumu aizstāt ar savējo.

84. Domāju, ka, ciktāl lūgums nav ietverts ne apelācijas sūdzībā, kas ir iesniegta par pārsūdzēto spriedumu (skat. manus šodienas secinājumus lietā C-656/15 P)[18], ne pretapelācijas sūdzībā, bet tikai tās atbildes rakstā uz šo *TV2 A/S* apelācijas sūdzību, un ciktāl šajā lūgumā nav lūgts ne apelācijas sūdzību apmierināt, ne pilnībā vai daļēji to noraidīt (Tiesas Reglamenta 174. pants), Komisija nevar paplašināt šīs apelācijas sūdzības priekšmetu, kas neattiecas uz šo vērtējumu. Tās lūgumu var vienīgi noraidīt kā nepieņemamu.

85. Turklāt, kā to atzīst arī Komisija, ciktāl *Altmark* nosacījumi ir kumulatīvi, šādam lūgumam par pamatojuma aizstāšanu būtu nozīme tikai tad, ja būtu apmierināts pirmais *TV2 A/S* apelācijas sūdzības pamats, kas attiecas uz ceturtā *Altmark* nosacījuma piemērošanu, kā tas nav šajā gadījumā. Tādējādi minētais lūgums katrā ziņā ir jāuzskata par nelietderīgu.

IV. Par tiesāšanās izdevumiem

86. Atbilstoši Reglamenta 184. panta 2. punktam, ja apelācijas sūdzība nav pamatota, Tiesa lemj par tiesāšanās izdevumiem. Atbilstoši šī reglamenta 138. panta 1. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz Reglamenta 184. panta 1. punktu, lietas dalībniekam, kam spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā Komisija un *Viasat* ir prasījušas piespriest *TV2 A/S* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā tai šis spriedums ir nelabvēlīgs, ir jāpiespriež *TV2 A/S* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

87. Atbilstoši Reglamenta 140. panta 1. punktam, kurš saskaņā ar šī reglamenta 184. panta 1. punktu ir piemērojams apelācijas tiesvedībā, dalībvalstis un iestādes, kas iestājušās lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas. Dānijas Karaliste kā persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

V. Secinājumi

88. Ņemot vērā visus iepriekš izklāstītos apsvērumus, es ierosinu Tiesai apelācijas sūdzību noraidīt un piespriest *TV2/Danmark A/S* atlīdzināt Eiropas Komisijas un *Viasat Broadcasting UK Ltd* tiesāšanās izdevumus. Dānijas Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

18 Komisija nav apstrīdējusi Vispārējās tiesas vērtējumu attiecībā uz otro *Altmark* nosacījumu.